

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Dziecka
Marek Michalak

Warszawa, 1 czerwca 2011 roku

GAB/500/b3/2011/BS

Pan
Krzysztof Kwiatkowski
Minister Sprawiedliwości

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z nałożonym na Rzecznika Praw Dziecka obowiązkiem przedstawienia Sejmowi i Senatowi informacji o skutkach obowiązywania ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.), działając na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka (Dz. U. Nr 6, poz. 69 z późn. zm.), zwracam się z prośbą do Pana Ministra o następujące informacje:

1. ile spraw z art. 207 kk wpłynęło do sądów rejonowych po 1.08.2010 roku? a ile w poszczególnych latach, w okresie 2006-2009?
2. ile spraw z art. 207 kk rozpoznały sądy rejonowe w Polsce po 1.08.2010 r., a ile w poszczególnych latach, w okresie 2006-2009?
3. ile postanowień o nakazie opuszczenia lokalu przez sprawcę przemocy w rodzinie, w tym wobec dziecka wydały w Polsce sądy rodzinne po 1.08.2010 r.?
4. w ilu sprawach po 1.08.2010 dotyczących przemocy wobec dziecka w rodzinie sądy rejonowe orzekły środki karne, jakie to były środki?
5. w ilu sprawach po 1.08.2010 sądy rejonowe orzekły zakaz kontaktowania się sprawcy z dzieckiem –ofiara przemocy?
6. w ilu sprawach po 1.08.2010 sądy rejonowe orzekły środek karny „odebranie dziecka rodzinie”?
7. ile dzieci po 1.08.2010 odebrano rodzinie w związku z przemocą wobec dziecka?
8. w ilu przypadkach po 1.08.2010 sądy postanowiły umieścić odebrane rodzicom w związku z przemocą w rodzinie dzieci w:
 - ✓ rodzinach zastępczych
 - ✓ placówkach opiekuńczo – wychowawczych

✓ u najbliższej osoby

9. ile spraw o bezzasadne odebranie dziecka rodzinie w związku z przemocą w rodzinie rozpatrywały sądy po 1.08.2010?
10. ile postanowień o bezzasadności lub nielegalności odebrania dziecka rodzinie w związku z przemocą w rodzinie wydały sądy po 1.08.2010?
11. ile zażaleń strony wносиły do sądów po 1.08.2010 na postanowienia dotyczące odebrania dzieci w związku z przemocą domową? w jaki sposób sądy rozpatrywały te zażalenia?
12. w ilu sprawach po 1.08.2010 sądy orzekły wobec sprawcy przemocy w rodzinie obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu?
13. w ilu sprawach po 1.08.2010 sądy zobowiązały sprawcę przemocy w rodzinie /w tym sprawcę przemocy wobec dziecka/ do uczestniczenia w zajęciach korekcyjno – edukacyjnych?
14. ile odnotowano spraw dotyczących przemocy wobec dziecka w rodzinie w statystykach Ministerstwa Sprawiedliwości?
15. ile przeprowadzono konsultacji w czasie Tygodnia Pomocy Ofiarom przestępstw dotyczących przemocy w rodzinie / w tym wobec dziecka, w latach 2008-2011?

Jednocześnie zwracam się z prośbą o przekazanie informacji w terminie 30 dni od daty otrzymania, zgodnie z art. 11 ust 3 ustawy o Rzeczniku Praw Dziecka.

Z wyprzedzeniem
Marek Jankowski,

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
Al. Ujazdowskie 11
00-950 WARSZAWA Skr. Pocz. 33
Centrala tel. 52 12 888

Warszawa, dnia 5 lipca 2011 r.

Tel. Wyd. Stał.: (022) 23 90 838 (714)
(E-mail: Gilewicz@ms.gov.pl)

DO-II-072-03/11/2

Pan
Marek Michalak
Rzecznik Praw Dziecka

Szanowny Panie Rzeczniku

W odpowiedzi na pismo Pana Rzecznika z dnia 1 czerwca 2011 roku Nr GAB/500/bs/2011/BS dotyczące przedstawienia informacji, będących w gestii Ministra Sprawiedliwości, o skutkach obowiązywania *ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.)* Departament Organizacyjny uprzejmie przedstawia, co następuje.

Każdego roku Koordynator ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Ministerstwie Sprawiedliwości sporządza i przedkłada Ministrowi informacje o realizacji przez wymiar sprawiedliwości zadań nałożonych - na Ministerstwo Sprawiedliwości i podległe mu jednostki - Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

Do opracowania *Informacji o realizacji przez wymiar sprawiedliwości Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w roku 2010* posłużyły dane statystyczne Wydziału Statystyki, Prokuratury Generalnej i zebrane przez Departament Praw Człowieka *ad hoc* informacje od Prezesów Sądów Powszechnych, za lata 2006 - 2010.

Z udostępnionych przez Prezesów danych, dotyczących m.in. ilości orzekanych w 2010 roku wobec sprawców przemocy w rodzinie środków karnych, probacyjnych oraz nowych instytucji wprowadzonych *ustawą z dnia 10 czerwca 2010 roku o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 842)*, nie jest możliwe wyodrębnienie liczby tych środków i instrumentów orzeczonych po dniu 1 sierpnia 2010 roku, ponieważ dane zostały podane za cały rok.

Z uwagi jednak na fakt, że przepisy powołanej na wstępie ustawy, wprowadzające nowe środki oraz instytucje, weszły w życie dopiero z dniem 1 sierpnia 2010 roku oczywistym jest, że podane przez Prezesów dane dotyczą okresu po tej dacie.

Poniżej uprzejmie przedstawiam odpowiedzi na poszczególne pytania zawarte w piśmie Pana Rzecznika.

Ad. 1 i 2.

Ministerstwo Sprawiedliwości nie dysponuje danymi statystycznymi o liczbie spraw, jakie do sądów powszechnych wpłynęły z aktem oskarżenia z art. 207 kk.

W załączeniu tabela prezentująca liczbę osób skazanych w pierwszej instancji sądów powszechnych na podstawie art. 207 kk w latach 2006 – 2010. Tabela prezentuje poza ogólną liczbą osób skazanych na podstawie wskazanej kwalifikacji prawnej, rodzaj i wymiar orzeczonej kary, liczbę osób tymczasowo aresztowanych przed wyrokiem, liczbę osób wobec, których zastosowano umorzenie postępowania, a także liczbę poszkodowanych małoletnich i liczbę poszkodowanych kobiet.

Kolejna tabela przedstawia liczbę prawomocnie skazanych osób na podstawie przestępstwa stypizowanego w art. 207 kk w latach 2006 – 2009. Opracowanie przedstawia rodzaj i wymiar orzeczonej kary. Podane w tabeli liczby dotyczące pokrzywdzonych małoletnich informują o tym, że liczba osób małoletnich pokrzywdzonych przy tym skazaniu jest nie mniejsza niż została wykazana w tabeli. Liczba ta nie jest pełna.

Ad. 3.

Należy wskazać, że opuszczenie lokalu przez sprawcę jest w polskim prawie stosowane na różnych podstawach prawnych np. jako środek zapobiegawczy, środek karny, środek probacyjny, na podstawie art. 11 a ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, oraz w ramach eksmisji orzekanej również w postępowaniu o rozwód.

Tego rodzaju środki orzekane są przez różnego rodzaju organy – przez prokuraturę (w postępowaniu karnym na etapie postępowania przygotowawczego), sąd karny (w postępowaniu karnym na etapie postępowania rozpoznawczego), sąd cywilny (np. na podstawie art. 11 a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie).

Z danych statystycznych uzyskanych od Prezesów Sądów Okręgowych oraz Prokuratury Generalnej dotyczących orzekanych środków zapobiegawczych, karnych, probacyjnych i innych instytucji stosowanych wobec sprawców przemocy w 2010 roku wynika, że:

- nakaz opuszczenia lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym jako środek zapobiegawczy (art. 275 a § 1 kpk) – zastosowano w 209 przypadkach (dane za okres od dnia 1 sierpnia 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku);
- opuszczenie przez sprawcę lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, jako środek karny (art. 39 pkt 2e kk) orzeczono w 20 przypadkach (dane za okres od dnia 1 sierpnia 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku);
- zobowiązanie sprawcy do opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym jako środek probacyjny (art. 72 § 1 pkt 7b kk) – orzeczono w 279 przypadkach;
- zobowiązanie sprawcy do opuszczenia lokalu na podstawie art. 11 a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie – orzeczono w co najmniej 138 przypadkach (dane za okres od dnia 1 sierpnia 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku).

W 2010 roku do Sądów Okręgowych wpłynęło 2 789 spraw o rozwód z zastosowaniem art. 58 § 2 k.r.o. bez zdania pierwszego, który w zdaniu drugim i następnym stanowi, że „w wypadkach wyjątkowych, gdy jeden z małżonków swym rażąco nagannym postępowaniem uniemożliwia wspólne zamieszkiwanie, sąd może nakazać jego eksmisję na żądanie drugiego małżonka. Na zgodny wniosek stron sąd może w wyroku orzekającym rozwód orzec również o podziale wspólnego mieszkania albo o przyznaniu mieszkania jednemu z małżonków, jeżeli drugi małżonek wyraża zgodę na jego opuszczenie bez dostarczenia lokalu zamiennego i pomieszczenia zastępczego, o ile podział bądź jego przyznanie jednemu z małżonków są możliwe”. Sądy miały do załatwienia, łącznie ze sprawami pozostałymi z ubiegłego okresu statystycznego (1 749 spraw) - 4 538 spraw.

Załatwiono 2 705 spraw tego rodzaju, przy czym w 1 880 sprawach uwzględniono żądanie w całości lub w części.

Ponadto do sądów okręgowych wpłynęło 151 spraw o separację z zastosowaniem art. 58 § 2 k.r.o. bez zdania pierwszego, co z liczbą 89 spraw pozostałych do rozpoznania z poprzedniego okresu statystycznego daje łączną liczbę 240 spraw do załatwienia w 2010 roku. Załatwiono razem 154 sprawy, w tym w 83 uwzględniono żądanie w całości lub w części.

W 2010 roku do sądów pierwszej instancji – rejonowych i okręgowych wpłynęło łącznie 34 566 spraw o opróżnienie lokalu mieszkalnego (34 510 do sądów rejonowych, 56 spraw do sądów okręgowych) co przy pozostałości z roku ubiegłego w ilości 15 206 spraw (w tym 15 186 w sądach rejonowych, 20 spraw w sądach okręgowych) daje łącznie 49 772 sprawy do załatwienia w 2010 roku. W sądach pierwszej instancji załatwiono łącznie 32 906 spraw tego rodzaju, z czego w sądach rejonowych 32 863 sprawy, a w sądach okręgowych - 43 sprawy.

Ze spraw załatwionych przez sądy rejonowe w 13 786 przypadkach orzeczono prawo do lokalu socjalnego, 9 295 orzeczeń zapadło bez przyznania w/w prawa (zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, przepisów ustawy dotyczących orzeczenia

o uprawnieniu do lokalu socjalnego nie stosuje się w przypadkach, w których powodem wydania wyroku nakazującego opróżnienie lokalu jest znęcanie się nad rodziną). W sprawach rozpoznanych przez sądy okręgowe w 1 przypadku orzeczono prawo do lokalu socjalnego, w 9 przypadkach - orzeczenie zapadło bez przyznania praw do takiego lokalu.

Ad.4.

Ministerstwo Sprawiedliwości nie dysponuje danymi pozwalającymi na wyodrębnienie liczby środków karnych orzeczonych za przestępstwa z użyciem przemocy wobec dziecka.

W 2010 roku sądy powszechne wobec sprawców przemocy w rodzinie orzekły środki karne (art. 41a § 1 kk) w postaci:

- obowiązku powstrzymywania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach - w 16 przypadkach,
- zakazu kontaktowania się z określonymi osobami – w 81 przypadkach,
- zakazu zbliżania się do określonych osób – w 26 przypadkach,
- zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu – nie orzekano,
- nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym – w 20 przypadkach.

Ad. 5.

Ministerstwo Sprawiedliwości nie dysponuje danymi o liczbie orzeczonych środków karnych i probacyjnych w postaci zakazu kontaktowania się sprawcy z dzieckiem – ofiarą przemocy.

Natomiast z danych przekazanych przez Prezesów Sądów Okręgowych wynika, że w 2010 roku sądy powszechne orzekły :

- zakaz kontaktowania się sprawcy z określonymi osobami, jako środek karny - w 81 przypadkach,

- zobowiązanie sprawcy do powstrzymania się od kontaktowania z pokrzywdzonymi lub innymi osobami w określony sposób, jako środek probacyjny - w 554 przypadkach.

Ad.6-11.

Ministerstwo Sprawiedliwości nie dysponuje danymi, o liczbie orzeczeń o odebraniu dziecka rodzinie, w tym o liczbie odebranych dzieci rodzinie w związku z przemocą w rodzinie i liczbie zażaleń jakie strony wniosły do sądów na postanowienia dotyczące odebrania dzieci w związku z przemocą domową. Nie dysponuje także danymi o liczbie spraw o bezzasadne odebranie dziecka rodzinie w związku z przemocą w rodzinie.

Z uwagi na to, że kodeks karny w katalogu środków karnych, zawartym w art. 39, nie przewiduje środka karnego w postaci odebrania dziecka rodzinie. Rozważane jest umieszczenie w formularzach statystycznych orzecznictwa sądów w zakresie rozpatrywania zażaleń na odebranie dziecka dokonane w trybie art.12a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Ad. 12.

W 2010 roku środek probacyjny w postaci zobowiązania sprawcy do poddania się leczeniu, w szczególności odwykowemu lub rehabilitacyjnemu albo oddziaływaniom terapeutycznym (art. 72 § 1 pkt 6 kk) orzeczono w 1914 przypadkach.

Ad.13.

Środek probacyjny w postaci zobowiązania sprawcy do uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych (art. 72 § 1 kk pkt 6a kk) w 2010 roku orzeczono w 253 przypadkach (*dane z uwagi na okres wejścia w życie przepisu dotyczą okresu od dnia 1 sierpnia 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku*).

Ad.14.

W 2010 roku w pierwszej instancji sądów powszechnych liczba poszkodowanych małoletnich pokrzywdzonych przestępstwem znęcania z art. 207 § 1 kk wynosiła 3 003 osoby, w 2009 roku - 3 526.

W załączeniu tabela prezentująca liczbę osób skazanych w pierwszej instancji sądów powszechnych na podstawie art. 207 kk w latach 2006 – 2010. Tabela prezentuje poza ogólną liczbą osób skazanych na podstawie wskazanej kwalifikacji prawnej także liczbę poszkodowanych małoletnich i liczbę poszkodowanych kobiet.

Ad.15.

Ministerstwo Sprawiedliwości nie dysponuje danymi pozwalającymi na wyodrębnienie z ogólnej liczby przeprowadzonych w ramach poszczególnych Tygodni Pomocy Ofiarom Przestępstw konsultacji, liczby porad dotyczących problematyki przemocy w rodzinie, w tym przemocy wobec dziecka. Ogólna liczba porad prawnych udzielonych w ramach Tygodnia Pomocy Ofiarom Przestępstw w latach 2008 -2011 wyniosła odpowiednio:

▶ w roku 2008 :

- w jednostkach organizacyjnych prokuratury udzielono porad prawnych 2 645 osobom,

- w sądach powszechnych – 2 907 osobom;

▶ w roku 2009:

- w jednostkach organizacyjnych prokuratury udzielono porad prawnych 3 598 osobom,

- w sądach powszechnych – 3 485 osobom,

▶ w roku 2010:

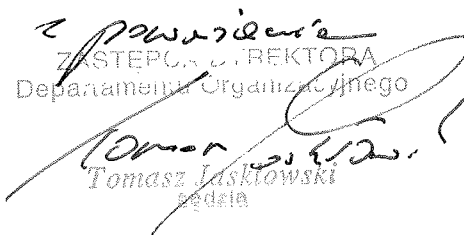
- w jednostkach organizacyjnych prokuratury udzielono porad prawnych kilku tysiącom osób,

- w sądach powszechnych – 2 218 osobom,

▶ w roku 2011 udzielono 1 547 porad.

Problemy z jakimi zgłaszali się interesanci najczęściej dotyczyły spraw z zakresu prawa karnego, cywilnego, rodzinnego. Ze spraw karnych dominowała problematyka przemocy w rodzinie.

Pozostałe dane, jakimi dysponuje Ministerstwo Sprawiedliwości są zamieszczone w załączonym do pisma wyciągu z informacji o realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w 2010 roku, a także w tabelarycznych zestawieniach dotyczących danych o orzekanych wobec sprawców przemocy w 2010 roku środkach karnych, środkach probacyjnych oraz innych instytucjach. Opracowanie dostępne jest również na stronie www.ms.gov.pl w zakładce *Działalność → Przeciwdziałanie Przemocy w Rodzinie → Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie → Analiza i wnioski z realizacji przez wymiar sprawiedliwości Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.*

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Organizacyjnego
Tomasz Jaskłowski
Szef

Załączniki:

- skazania w pierwszej instancji sądów powszechnych na podstawie art. 207 kk w latach 2006 – 2010,
- prawomocne skazania osób dorosłych na podstawie art. 207 kk w latach 2006 – 2009,
- dane o orzekanych wobec sprawców przemocy w rodzinie w 2010 roku środkach probacyjnych (na podstawie danych prezesów sądów apelacyjnych),
- dane o orzekanych wobec sprawców przemocy w rodzinie w 2010 roku środkach karnych (na podstawie danych prezesów sądów apelacyjnych),
- dane o pozostałych instytucjach zastosowanych wobec sprawców przemocy w rodzinie w 2010 roku (na podstawie danych prezesów sądów apelacyjnych),
- wyciąg z informacji o realizacji przez wymiar sprawiedliwości Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w 2010 roku.

OSOBY DOROSŁE SKAZANE W PIERWSZEJ INSTANCJI W SĄDACH REJONOWYCH NA PODSTAWIE ART. 207 K.K. W 2006 ROKU

Kwalifikacja prawna*/	Skazani ogółem	Pozbawienie wolności									Ograniczenie wolności		Grzywna samoistna		Tymczasowo aresztowani przed wyrokiem	Umorzono postępowanie			
		razem	w tym z war. zaw.	1 mies.	2 do 5 mies.	6 mies. do 1 roku	powyżej roku do 2 lat	powyżej 2 lat poniżej 5 lat	powyżej 5 lat do 8 lat	powyżej 8 lat	ogółem	w tym z war. zaw.	ogółem	w tym z war. zaw.		razem	w tym w trybie		
																	art. 11 § 1 kpk	art. 17 1 pkt	
2006																			
Art. 207 § 1 k.k.	17171	16191	14359	7	650	10878	4523	129	3	1	758	59	215	25	950	1167	30	580	10
Art. 207 § 2 k.k.	54	54	23	-	1	13	19	21	-	-	-	-	-	-	25	3	-	-	-
Art. 207 § 3 k.k.	109	108	74	-	3	7	72	22	3	1	1	1	-	-	23	2	-	1	-

OSOBY POSZKODOWANE

Kwalifikacja prawna	Liczba osób poszkodowanych*/	
	małoletnich	kobiet
art. 207 § 1 kk	4374	15174
art. 207 § 2 kk	12	33
art. 207 § 3 kk	29	68

*/ Liczba poszkodowanych osób małoletnich i kobiet przez osoby dorosłe osądzone na podstawie powyżej wskazanej kwalifikacji prawnej. Jeżeli przez osobę osądzoną (skazaną) poszkodowanych jest kilka osób, to każdą z tych osób wykazuje się odrębnie. Wydział Statystyki nie dysponuje danymi o osobach poszkodowanych: mężczyzn oraz o innym stopniu pokrewieństwa lub powinowactwa.

**OSOBY DOROSŁE SKAZANE W PIERWSZEJ INSTANCJI W SĄDACH REJONOWYCH NA PODSTAWIE
ART. 207 K.K. W 2007 ROKU**

Kwalifikacja prawna*/	Skazani ogółem	Pozbawienie wolności									Ograniczenie wolności		Grzywna samoistna		Tymczasowo aresztowani przed wyrokiem	Umorzono postępowanie			
		razem	w tym z war. zaw.	1 mies.	2 do 5 mies.	6 mies. do 1 roku	powyżej roku do 2 lat	powyżej 2 lat poniżej 5 lat	powyżej 5 lat do 8 lat	powyżej 8 lat	ogółem	w tym z war. zaw.	ogółem	w tym z war. zaw.		razem	w tym w trybie		
																	art. 11 § 1 kpk	art. 17 1 pkt	
																		3 i 4 kpk	6 kpk
2007																			
Art. 207 § 1 k.k.	16850	15934	14045	4	632	10922	4243	130	1	2	701	44	211	25	1000	1112	27	547	13
Art. 207 § 2 k.k.	46	45	14	-	-	6	16	19	3	1	-	-	1	-	24	3	-	-	-
Art. 207 § 3 k.k.	121	120	88	-	1	29	72	17	-	1	1	-	-	-	21	2	-	1	-

OSOBY POSZKODOWANE

Kwalifikacja prawna	Liczba osób poszkodowanych*/	
	małoletni	kobiety
art. 207 § 1 kk	4352	14123
art. 207 § 2 kk	29	61
art. 207 § 3 kk	31	71

*/ Liczba poszkodowanych osób małoletnich i kobiet przez osoby dorosłe osądzone na podstawie powyżej wskazanej kwalifikacji prawnej. Jeżeli przez osobę osądzoną (skazaną) poszkodowanych jest kilka osób, to każdą z tych osób wykazuje się odrębnie. Wydział Statystyki nie dysponuje danymi o osobach poszkodowanych: mężczyzn oraz o innym stopniu pokrewieństwa lub powinowactwa.

**OSOBY DOROSŁE SKAZANE W PIERWSZEJ INSTANCJI W SĄDACH REJONOWYCH
NA PODSTAWIE ART. 207 K.K. W 2008 ROKU**

Kwalifikacja prawna*/	Skazani ogółem	Pozbawienie wolności									Ograniczenie wolności		Grzywna samoistna		Tymczasowo aresztowani przed wyrokiem	Umorzono postępowanie			
		razem	w tym z war. zaw.	1 mies.	2 do 5 mies.	6 mies. do 1 roku	powyżej roku do 2 lat	powyżej 2 lat poniżej 5 lat	powyżej 5 lat do 8 lat	powyżej 8 lat	ogółem	w tym z war. zaw.	ogółem	w tym z war. zaw.		razem	w tym w trybie		
																	art. 11 § 1 kpk	3 i 4 kpk	6 kpk
2008																			
Art. 207 § 1 k.k.	15046	14103	12461	4	699	10000	3299	98	2	1	729	46	214	24	739	1060	11	504	7
Art. 207 § 2 k.k.	53	53	25	-	3	10	23	15	2	-	-	-	-	-	15	5	-	2	-
Art. 207 § 3 k.k.	96	96	66	1	4	11	66	14	-	-	-	-	-	-	18	5	-	5	-

OSOBY POSZKODOWANE

Kwalifikacja prawna	Liczba osób poszkodowanych*/	
	małoletni	kobiety
art. 207 § 1 kk	3771	12702
art. 207 § 2 kk	17	32
art. 207 § 3 kk	36	56

*/ Liczba poszkodowanych osób małoletnich i kobiet przez osoby dorosłe osądzone na podstawie powyżej wskazanej kwalifikacji prawnej. Jeżeli przez osobę osądzoną (skazaną) poszkodowanych jest kilka osób, to każdą z tych osób wykazuje się odrębnie.
Wydział Statystyki nie dysponuje danymi o osobach poszkodowanych: mężczyzn oraz o innym stopniu pokrewieństwa lub powinowactwa.

OSOBY DOROSŁE SKAZANE W PIERWSZEJ INSTANCJI W SĄDACH REJONOWYCH NA PODSTAWIE ART. 207 K.K. W 2009 ROKU

Kwalifikacja prawna*/	Skazani ogółem	Pozbawienie wolności									Ograniczenie wolności		Grzywna samoistna		Tymczasowo aresztowani przed wyrokiem	Umorzono postępowanie			
		razem	w tym z war. zaw.	1 mies.	2 do 5 mies.	6 mies. do 1 roku	powyżej roku do 2 lat	powyżej 2 lat poniżej 5 lat	powyżej 5 lat do 8 lat	powyżej 8 lat	ogółem	w tym z war. zaw.	ogółem	w tym z war. zaw.		razem	w tym w trybie		
																	art. 11 § 1 kpk	art. 17 1 pkt	
2009																			
Art. 207 § 1 k.k.	14506	13640	11769	3	759	9703	3071	97	5	2	637	56	229	30	926	1034	12	513	13
Art. 207 § 2 k.k.	41	41	16	-	1	9	15	13	1	2	-	-	-	-	17	1	-	-	-
Art. 207 § 3 k.k.	76	75	40	1	-	7	46	19	2	-	1	-	-	-	22	4	-	3	-

OSOBY POSZKODOWANE

Kwalifikacja prawna	Liczba osób poszkodowanych*/	
	małoletni	kobiety
art. 207 § 1 kk	3526	12597
art. 207 § 2 kk	11	24
art. 207 § 3 kk	20	48

*/ Liczba poszkodowanych osób małoletnich i kobiet przez osoby dorosłe osądzone na podstawie powyżej wskazanej kwalifikacji prawnej. Jeżeli przez osobę osądzoną (skazaną) poszkodowanych jest kilka osób, to każdą z tych osób wykazuje się odrębnie. Wydział Statystyki nie dysponuje danymi o osobach poszkodowanych: mężczyzn oraz o innym stopniu pokrewieństwa lub powinowactwa.

OSOBY DOROSŁE SKAZANE W PIERWSZEJ INSTANCJI W SĄDACH REJONOWYCH NA PODSTAWIE ART. 207 K.K. W 2010 ROKU

Kwalifikacja prawna*/	Skazani ogółem	Pozbawienie wolności									Ograniczenie wolności		Grzywna samoistna		Tymczasowo aresztowani przed wyrokiem	Umorzono postępowanie			
		razem	w tym z war. zaw.	1 mies.	2 do 5 mies.	6 mies. do 1 roku	powyżej roku do 2 lat	powyżej 2 lat poniżej 5 lat	powyżej 5 lat do 8 lat	powyżej 8 lat	ogółem	w tym z war. zaw.	ogółem	w tym z war. zaw.		razem	w tym w trybie		
																	art. 11 § 1 kpk	art. 17 1 pkt	
2010																			
Art. 207 § 1 k.k.	13569	12664	11061	7	753	9030	2784	82	7	1	712	45	193	20	816	927	16	423	9
Art. 207 § 2 k.k.	46	45	30	-	2	26	10	5	2	-	1	-	-	-	9	3	-	1	-
Art. 207 § 3 k.k.	48	47	29	-	2	5	28	11	1	-	1	-	-	-	10	3	-	1	-

OSOBY POSZKODOWANE

Kwalifikacja prawna	Liczba osób poszkodowanych*/	
	małoletni	kobiety
art. 207 § 1 kk	3003	11828
art. 207 § 2 kk	1	31
art. 207 § 3 kk	15	38

*/ Liczba poszkodowanych osób małoletnich i kobiet przez osoby dorosłe osądzone na podstawie powyżej wskazanej kwalifikacji prawnej. Jeżeli przez osobę osądzoną (skazaną) poszkodowanych jest kilka osób, to każda z tych osób wykazuje się odrębnie. Wydział Statystyki nie dysponuje danymi o osobach poszkodowanych: mężczyzn oraz o innym stopniu pokrewieństwa lub powinowactwa.

Art. 207. § 1 kodeksu karnego. Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Jeżeli czyn określony w § 1 połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

opracowanie:
/-/ Justyna Kowalczyk
gł. specjalista

Naczelnik Wydziału Statystyki
/-/ Marlena Gilewicz

PRAWOMOCNIE SKAZANE OSOBY DOROSŁE NA PODSTAWIE ART. 207 K.K. W 2008 ROKU

Przestępstwa	SKAZANI -ogółem-	W tym											
		grzywna samoistna		ograniczenie wolności									
		OGÓŁEM	w tym z zaw.	OGÓŁEM	w tym z zaw.	wymiar kary						praca na cele publiczne	potrącenia z wynagrodzenia
						1-3 m-cy	4-6 m-cy	7-12 m-cy	>1 r.-2l. m-cy				
2008													
Art. 207 § 1 k.k.	15001	220	30	721	54	4	127	590	-	681	40		
Art. 207 § 1 k.k. (pokrzyw. mał.)	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Art. 207 § 2 k.k.	31	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Art. 207 § 3 k.k.	59	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Art. 207 § 3 k.k. w zw. z § 1	25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Art. 207 § 3 k.k. w zw. z § 2	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		

PRAWOMOCNIE SKAZANE OSOBY DOROSŁE NA PODSTAWIE ART. 207 K.K. W 2008 ROKU /DOK/

Przestępstwa	W tym																	
	pozbawienie wolności																	
	OGÓŁEM	w tym z zaw.		wymiar kary														
		razem	w tym z dozorem	1 m-c	2 m-ce	3 m-ce	4-5 m-cy	6 m-cy	7-11 m-cy	1 r.	>1r.- <2l.	2 l.	>2l.- <3l.	3 l.	>3l.-5l.	>5l.-8l.	>8l.- 10l.	>10l - 15l
2008																		
Art. 207 § 1 k.k.	14040	12499	8390	4	4	167	454	1888	3609	4637	2436	778	31	20	11	1	-	-
Art. 207 § 1 k.k. (pokrzyw. mał.)	10	10	9	-	-	-	-	1	1	4	3	1	-	-	-	1	-	-
Art. 207 § 2 k.k.	31	11	9	-	-	-	-	1	-	4	4	10	1	3	5	2	-	-
Art. 207 § 3 k.k.	59	47	36	-	-	-	1	-	2	1	1	47		2	3	1	-	1
Art. 207 § 3 k.k. w zw. z § 1	25	16	13	-	-	-	-	-	-	2	-	22	1	-	-	-	-	-
Art. 207 § 3 k.k. w zw. z § 2	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		1	-	-	-

PRAWOMOCNIE SKAZANE OSOBY DOROSŁE NA PODSTAWIE ART. 207 K.K. W 2009 ROKU

Przestępstwa	SKAZANI -ogółem-	W tym									
		grzywna samoistna		ograniczenie wolności							
		OGÓŁEM	w tym z zaw.	OGÓŁEM	w tym z zaw.	wymiar kary					
				1-3 m-cy	4-6 m-cy	7-12 m-cy	>1 r.-2l. m-cy	praca na cele publiczne	potrącenia z wynagrodzenia		
2009											
Art. 207 § 1 k.k.	14002	197	38	632	51	9	105	517	1	612	20
Art. 207 § 1 k.k. (pokrzyw. mał.)	23	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Art. 207 § 2 k.k.	36	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Art. 207 § 3 k.k.	37	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-
Art. 207 § 3 k.k. (pokrzyw. mał.)	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Art. 207 § 3 k.k. w zw. z § 1	14	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Art. 207 § 3 k.k. w zw. z § 1 (pokrzyw. mał.)	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

PRAWOMOCNIE SKAZANE OSOBY DOROSŁE NA PODSTAWIE ART. 207 K.K. W 2009 ROKU /DOK/

Przestępstwa	W tym																	
	pozbawienie wolności																	
	OGÓŁEM	w tym z zaw.		wymiar kary														
razem		w tym z dozorem	1 m-c	2 m-ce	3 m-ce	4-5 m-cy	6 m-cy	7-11 m-cy	1 r.	>1r.- <2l.	2 l.	>2l.- <3l.	3 l.	>3l.-5l.	>5l.-8l.	>8l.- 10l.	>10l - 15l	
2009																		
Art. 207 § 1 k.k.	13161	11467	7853	5	5	170	508	1899	3449	4154	2222	676	38	22	9	3	1	-
Art. 207 § 1 k.k. (pokrzyw. mał.)	23	20	18	-	-	-	2	2	8	7	3	1	-	-	-	-	-	-
Art. 207 § 2 k.k.	36	11	10	-	-	-	1	1	-	1	8	9	5	1	7	1	2	-
Art. 207 § 3 k.k.	36	21	18	-	-	-	-	-	-	-	1	24	5	3	2	1	-	-
Art. 207 § 3 k.k. (pokrzyw. mał.)	1	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-
Art. 207 § 3 k.k. w zw. z § 1	14	7	3	-	-	-	-	-	-	-	-	11	2	-	1	-	-	-
Art. 207 § 3 k.k. w zw. z § 1 (pokrzyw. mał.)	3	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1	-	-	-	-	-

Dane za 2010 rok

L.p.	Okręgi sądów okręgowych	Środki karne orzekane wobec sprawców przemocy w rodzinie				
		Obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach	Zakaz kontaktowania się z określonymi osobami	Zakaz zbliżania się do określonych osób	Zakaz opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu	Nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym
Razem		16	81	26	0	20
1.	Białystok	0	1	0	0	0
2.	Bielsko-Biała	0	2	0	0	0
3.	Bydgoszcz	0	3	0	0	2
4.	Częstochowa	0	0	0	0	0
5.	Elbląg	0	1	1	0	1
6.	Gdańsk	1	6	3	0	0
7.	Gliwice	0	14	1	0	1
8.	Gorzów Wlkp.	0	0	0	0	0
9.	Jelenia Góra	0	0	0	0	0
10.	Kalisz	1	3	0	0	1
11.	Katowice	0	1	0	0	2
12.	Kielce	0	0	3	0	0
13.	Konin	0	2	2	0	0
14.	Koszalin	0	3	0	0	0
15.	Kraków	0	1	2	0	0
16.	Krosno	0	0	0	0	0
17.	Legnica	0	0	1	0	0
18.	Lublin	0	6	0	0	1
19.	Łomża	0	0	0	0	0
20.	Łódź	0	1	1	0	0

21.	Nowy Sącz	1	1	0	0	1
22.	Olsztyn	0	4	0	0	1
23.	Opole	0	0	0	0	0
24.	Ostrołęka	0	1	1	0	0
25.	Piotrków Tryb.	1	1	1	0	0
26.	Płock	1	3	0	0	1
27.	Poznań	2	6	7	0	4
28.	Przemysł	3	3	0	0	2
29.	Radom	0	1	0	0	1
30.	Rzeszów	0	5	0	0	1
31.	Siedlce	0	1	0	0	0
32.	Sieradz	1	1	0	0	0
33.	Słupsk	0	1	1	0	0
34.	Suwałki	0	0	0	0	0
35.	Szczecin	3	2	0	0	0
36.	Świdnica	0	0	0	0	0
37.	Tarnobrzeg	0	0	0	0	0
38.	Tarnów	0	3	0	0	0
39.	Toruń	0	0	0	0	0
40.	Warszawa	0	0	2	0	1
41.	Warszawa-Praga	0	0	0	0	0
42.	Włocławek	2	1	0	0	0
43.	Wrocław	0	2	0	0	0
44.	Zamość	0	0	0	0	0
45.	Zielona Góra	0	1	0	0	0

Dane za 2010 rok

L.p.	Okręgi sądów okręgowych	Środki probacyjne orzekane wobec sprawców przemocy w rodzinie							
		powstrzymanie się od nadużywania alkoholu lub używania innych środków odurzających	poddanie się leczeniu w szczególności odwykowemu lub rehabilitacyjnemu albo oddziaływaniom terapeutycznym	poddanie się oddziaływaniom terapeutycznym	uczestnictwo w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych	powstrzymanie się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach	powstrzymanie się od kontaktowania się z pokrzywdzonym lub innymi osobami w określony sposób	powstrzymanie się do zbliżania się do pokrzywdzonego lub innych osób	opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym
Razem		9449	1914	122	253	170	554	99	279
1.	Białystok	123	29	6	0	9	4	1	7
2.	Bielsko-Biała	216	61	0	1	4	59	0	3
3.	Bydgoszcz	261	61	1	18	12	29	1	21
4.	Częstochowa	244	20	0	0	1	7	0	4
5.	Elbląg	218	29	1	1	2	2	0	8
6.	Gdańsk	343	111	2	2	16	9	4	11
7.	Gliwice	546	50	7	29	3	35	17	17
8.	Gorzów Wlkp.	101	25	4	13	1	3	1	2
9.	Jelenia Góra	136	21	0	1	1	8	0	1
10.	Kalisz	209	41	0	5	1	2	0	2
11.	Katowice	388	40	3	2	1	24	2	14
12.	Kielce	344	33	0	0	5	24	2	6
13.	Konin	76	13	0	0	0	1	0	0
14.	Koszalin	72	17	0	4	0	1	2	2
15.	Kraków	437	47	2	2	6	12	1	17
16.	Krosno	87	45	0	0	7	1	2	0
17.	Legnica	98	24	0	0	0	1	3	6
18.	Lublin	574	158	2	8	20	40	6	11
19.	Łomża	72	8	1	1	0	0	1	6
20.	Łódź	231	81	0	0	3	16	2	8
21.	Nowy Sącz	204	50	2	6	0	5	7	3
22.	Olsztyn	248	92	3	48	0	87	2	23

23.	Opole	191	22	0	3	1	7	1	3
24.	Ostrołęka	99	4	0	0	0	3	0	2
25.	Piotrków Tryb.	210	32	0	0	4	6	0	1
26.	Płock	167	54	15	3	7	11	3	4
27.	Poznań	337	85	3	9	8	18	3	13
28.	Przemyśl	102	13	0	0	2	1	1	3
29.	Radom	558	54	7	0	14	18	8	7
30.	Rzeszów	182	24	0	2	1	1	2	2
31.	Siedlce	188	34	0	2	2	7	1	3
32.	Sieradz	124	18	0	0	0	13	0	3
33.	Słupsk	133	26	2	0	2	5	2	2
34.	Suwałki	103	49	12	28	2	4	0	2
35.	Szczecin	187	73	1	23	2	18	1	10
36.	Świdnica	119	23	0	0	2	4	3	2
37.	Tarnobrzeg	144	12	0	3	15	6	2	6
38.	Tarnów	88	26	1	0	1	6	0	3
39.	Toruń	102	20	44	1	7	14	2	10
40.	Warszawa	99	38	0	1	0	14	6	8
41.	Warszawa-Praga	134	29	0	1	1	5	2	1
42.	Włocławek	70	16	0	0	0	3	0	2
43.	Wrocław	181	66	1	5	3	6	5	9
44.	Zamość	255	32	0	30	3	3	1	1
45.	Zielona Góra	448	108	2	1	1	11	2	10

Dane za 2010 rok

L.p.	Okręgi sądów okręgowych	Pozostałe dane o instytucjach zastosowanych wobec sprawców przemocy w rodzinie								
		Liczba złożonych przez kuratorów wniosków w trybie art. 12 d ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie			Liczba postanowień Sądu na podstawie art. 75 par 1 a kk	Liczba postanowień Sądu na podstawie art. 160 par. 1 a kk	Liczba złożonych wniosków na podstawie art. 11a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie			
		Razem	uwzględnione	niewzględnione			Razem	uwzględnione	niewzględnione	inne ¹
Razem		372	200	120	70	17	353	138	41	73
1.	Białystok	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.	Bielsko-Biała	0	0	0	1	0	0	0	0	0
3.	Bydgoszcz	0	0	0	1	0	0	0	0	0
4.	Częstochowa	4	0	1	1	0	0	0	0	0
5.	Elbląg	2	1	0	2	0	3	2	0	0
6.	Gdańsk	2	0	0	3	0	4	2	1	0
7.	Gliwice	7	0	0	5	6	162	40	19	35
8.	Gorzów Wlkp.	4	3	1	3	0	3	2	0	0
9.	Jelenia Góra	16	13	3	0	0	60	26	13	21
10.	Kalisz	2	0	0	1	0	0	0	0	0
11.	Katowice	2	2	0	1	0	17	15	0	2
12.	Kielce	5	2	0	1	0	2	2	0	0
13.	Konin	0	0	0	0	0	2	1	0	0
14.	Koszalin	0	0	0	0	0	0	0	0	0
15.	Kraków	19	7	12	8	6	3	1	0	2
16.	Krosno	11	9	2	0	0	9	6	2	0
17.	Legnica	17	8	5	0	0	19	8	0	1
18.	Lublin	50	30	15	2	0	3	1	0	0

¹ Dane nie obejmują wyszczególnionych w sprawozdaniach Prezesów Sądów Okręgowych zarządzeń o zwrocie wniosku, postanowień o zawieszeniu postępowania, postanowień o zmianie trybu , ilości spraw w toku

19.	Łomża	0	0	0	0	0	0	0	0	0
20.	Łódź	1	0	1	0	0	2	1	0	0
21.	Nowy Sącz	3	2	0	0	0	0	0	0	0
22.	Olsztyn	6	5	1	4	1	0	0	0	0
23.	Opole	0	0	0	2	0	0	0	0	0
24.	Ostrołęka	0	0	0	0	0	1	1	0	0
25.	Piotrków Tryb.	2	1	0	3	2	3	3	0	0
26.	Płock	13	7	6	4	2	1	1	0	0
27.	Poznań	12	10	2	8	0	7	2	3	2
28.	Przemyśl	8	3	5	3	0	12	8	0	2
29.	Radom	10	6	3	6	0	0	0	0	0
30.	Rzeszów	51	22	22	2	0	1	0	0	1
31.	Siedlce	3	1	2	1	0	7	2	0	5
32.	Sieradz	37	23	8	1	0	0	0	0	0
33.	Słupsk	2	0	0	0	0	2	0	0	1
34.	Suwałki	0	0	0	1	0	0	0	0	0
35.	Szczecin	0	0	0	0	0	9	6	3	0
36.	Świdnica	0	0	0	2	0	2	0	0	0
37.	Tarnobrzeg	0	0	0	0	0	0	0	0	0
38.	Tarnów	0	0	0	2	0	1	1	0	0
39.	Toruń	9	6	2	1	0	3	0	0	1
40.	Warszawa	3	2	1	0	0	0	0	0	0
41.	Warszawa-Praga	1	1	0	0	0	2	0	0	0
42.	Włocławek	0	0	0	0	0	1	1	0	0
43.	Wrocław	8	6	1	0	0	2	2	0	0
44.	Zamość	60	29	26	1	0	0	0	0	0
45.	Zielona Góra	2	1	1	0	0	10	4	0	0

**Wyciąg z informacji o realizacji przez wymiar sprawiedliwości Krajowego Programu
Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w 2010 roku - dane statystyczne.**

(...)

Działanie: *izolowanie sprawców od ofiar na podstawie odrębnych przepisów.*

1) Analiza problemu i dane statystyczne.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, możliwości w zakresie izolacji sprawców przemocy w rodzinie od osób pokrzywdzonych istnieją na wszystkich etapach postępowania karnego, tj: przygotowawczego (przed Policją lub prokuratorem), rozpoznawczego (przed sądem) oraz wykonawczego (po uprawomocnieniu się wyroku, przed sądem).

a) Postępowanie przygotowawcze.

Na wstępie należy zaznaczyć, że ustawą *o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw* dodano do *Kodeksu postępowania karnego* przepis art. 275a przewidujący środek zapobiegawczy w postaci nakazania oskarżonemu o przestępstwo popełnione z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej opuszczenie lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że oskarżony ponownie popełni przestępstwo z użyciem przemocy wobec tej osoby, zwłaszcza gdy popełnieniem takiego przestępstwa groził.

Środek ten stosuje się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Jeżeli nie ustały przesłanki jego stosowania sąd pierwszej instancji właściwy do rozpoznania sprawy, na wniosek prokuratora, może przedłużyć jego stosowanie na dalsze okresy, nie dłuższe niż 3 miesiące (art. 275 a § 4 kpk).

W 2010 roku, wg danych statystycznych Prokuratury Generalnej, liczba podejrzanych wobec których zastosowano środek zapobiegawczy w postaci nakazu opuszczenia lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym (art. 275 a §1 kpk)- wyniosła **209**.

Sądy w 2010 roku wydały **3** postanowienia w przedmiocie przedłużenia stosowania w/w środka zapobiegawczego, orzeczonego uprzednio przez prokuratora (art. 275a § 4 kpk).

Z danych Prokuratury Generalnej wynika ponadto, że w roku 2010:

- liczba podejrzanych o przestępstwa z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej wobec członka rodziny, wobec których zastosowano dozór Policji pod warunkiem opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym (do 8 czerwca 2010 r. na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy, a następnie w oparciu o przepis art. 275 § 3 kpk) – wyniosła **337**,

- liczba podejrzanych o wymienione wyżej przestępstwa wobec których zastosowano dozór Policji z jednoczesnym zobowiązaniem do powstrzymania się od kontaktu z pokrzywdzonym (art. 275 § 2 kpk)- wyniosła **891**,
- liczba podejrzanych o wymienione wyżej przestępstwa wobec których prokurator skierował wnioski do sądu o zastosowanie tymczasowego aresztowania – **1.800**,
- liczba osób tymczasowo aresztowanych w wyniku złożenia w/w wniosków – **1.699**,
- liczba oskarżonych o przestępstwa popełnione wobec członka rodziny z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej – **16.403**,
- liczba oskarżonych o wyżej wymienione przestępstwa wobec których prokurator wniósł o orzeczenie zakazu określonego w art. 41 a § 1 i 2 kk – wyniosła **247**,
- liczba oskarżonych o wyżej wymienione przestępstwa wobec których prokurator składając wniosek o warunkowe umorzenie postępowania karnego wnioskował jednocześnie o nałożenie obowiązku określonego w art. 67 § 3 kk – wyniosła **112**,

b) Postępowanie rozpoznawcze.

Wspomnianą powyżej ustawą *o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw* zostały wprowadzone nowe instytucje mające na celu skuteczniejsze oddziaływanie na sprawcę przemocy poprzez jego izolację i właściwą reakcję na dalsze popełnianie przez niego czynów przemocowych w toku postępowania rozpoznawczego, tj:

- nowe rodzaje środków karnych w postaci nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym (art. 39 pkt 2e kk w zw. z art. 41a kk) oraz zakazu zbliżania się do pokrzywdzonego (art. 39 pkt 2b kk w zw. z art. 41a kk);
- nowe rodzaje środków probacyjnych w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonego (art. 72 § 1 pkt 7a kk), a także osobne ujęcie w art. 72 § 1 pkt 6a uczestnictwa sprawcy w programach korekcyjno-edukacyjnych;

W związku z wprowadzeniem wymienionych na wstępie nowych instytucji, zaistniała konieczność odzwierciedlenia ich stosowania w sprawozdaniach lub raportach na temat działalności sądów powszechnych w zakresie realizacji ustawy. W tym celu zwrócono się do prezesów wszystkich sądów okręgowych o nadesłanie stosownych danych, dotyczących stosowania wobec sprawców przemocy w rodzinie środków karnych przewidzianych w art. 41 a § 1 kk, środków probacyjnych (art. 72 § 1 kk), liczbie złożonych przez kuratorów wniosków w trybie art. 12 d w/w ustawy, liczbie postanowień wydanych na podstawie art. 75 § 1a kk, 160 § 1a kk.

Z danych przekazanych przez Prezesów Sądów Okręgowych wynika, że w 2010 roku Sądy powszechne wobec sprawców przemocy w rodzinie orzekły środki karne (art. 41a § 1 kk) w postaci:

- obowiązku powstrzymywania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach - w **16** przypadkach,
- zakazu kontaktowania się z określonymi osobami – w **81** przypadkach,
- zakazu zbliżania się do określonych osób – w **26** przypadkach,
- zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu – **nie orzekano**,
- nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym – w **20** przypadkach.

Tytułem środków probacyjnych (art. 72 § 1 kk) wobec sprawców przemocy w rodzinie w sądach powszechnych w 2010 roku orzeczono:

- powstrzymanie się od nadużywania alkoholu lub używania innych środków odurzających (art. 72 § 1 pkt 5 kk) – w **9.449** przypadkach;
- poddanie się leczeniu, w szczególności odwykowemu lub rehabilitacyjnemu albo oddziaływaniom terapeutycznym (art. 72 § 1 pkt 6 kk) – w **1.914** przypadkach,
- poddanie się oddziaływaniom terapeutycznym – w **122** przypadkach,
- uczestnictwo w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych (art. 72 § 1 pkt 6a kk)- w **253** przypadkach,
- powstrzymanie się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach (art. 72 § 1 pkt 7 kk) – w **170** przypadkach,
- powstrzymywanie się od kontaktowania się z pokrzywdzonymi lub innymi osobami w określony sposób (art. 72 § 1 pkt 7a kk) – w **554** przypadkach,
- powstrzymywanie się od zbliżania się do pokrzywdzonego lub innych osób (art. 72 § 1 pkt 7a kk) – w **99** przypadkach,
- opuszczenie lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym (art. 72 § 1 pkt 7b kk) – w **279** przypadkach;

Orzecznictwo sądów w zakresie przestępstwa znęcania się z art. 207 § 1 kk.

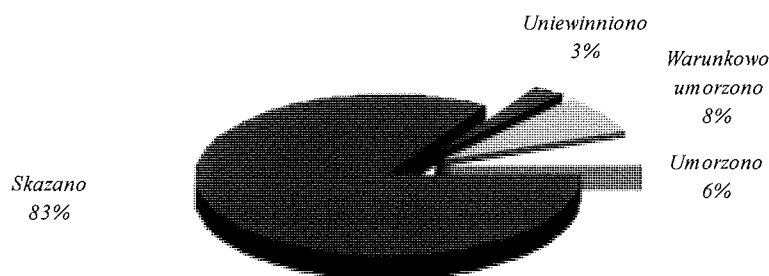
Na wstępie należy uczynić wzmiankę, że przedstawione poniżej dane dotyczą czynu podstawowego z art. 207 § 1 kk. Nie przytaczano obu kwalifikowanych typów tego przestępstwa z art. 207 § 2 i § 3 kk, z uwagi na fakt, że liczba skazań w tym zakresie jest symboliczna (w sumie niewiele ponad 100 skazań łącznie).

W 2010 roku w Sądach Rejonowych w Polsce osądzono z art. 207 § 1 kk ogółem **16.239** osób¹ (w 2009 - 17.413).

Z tego:

- **13.569** - skazano;
- **432** - uniewinniono;
- **1.304** - warunkowo umorzono postępowanie;
- **927** - umorzono postępowanie.

Stosunek procentowy rodzajów orzeczeń Sądów Rejonowych w zakresie art. 207 § 1 kk.

W 2010 roku w Sądach Rejonowych w Polsce skazano z art. 207 § 1 kk ogółem: **13.569** osób².

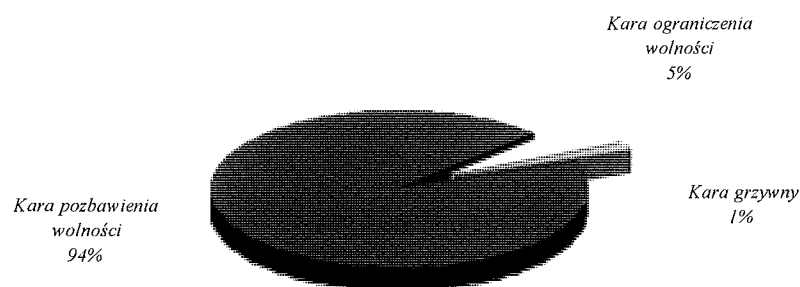
Z tego wymierzono:

- **193**- kary grzywny (samoistnych);
 - **173** - bezwzględnych;
 - **20** - z warunkowym zawieszeniem wykonania;
- **712** - kar ograniczenia wolności;
 - **667** - bezwzględnych;
 - **45** - z warunkowym zawieszeniem wykonania;
- **12.664** - kar pozbawienia wolności;
 - **1.603** - bezwzględnych;
 - **11.061** - z warunkowym zawieszeniem wykonania.

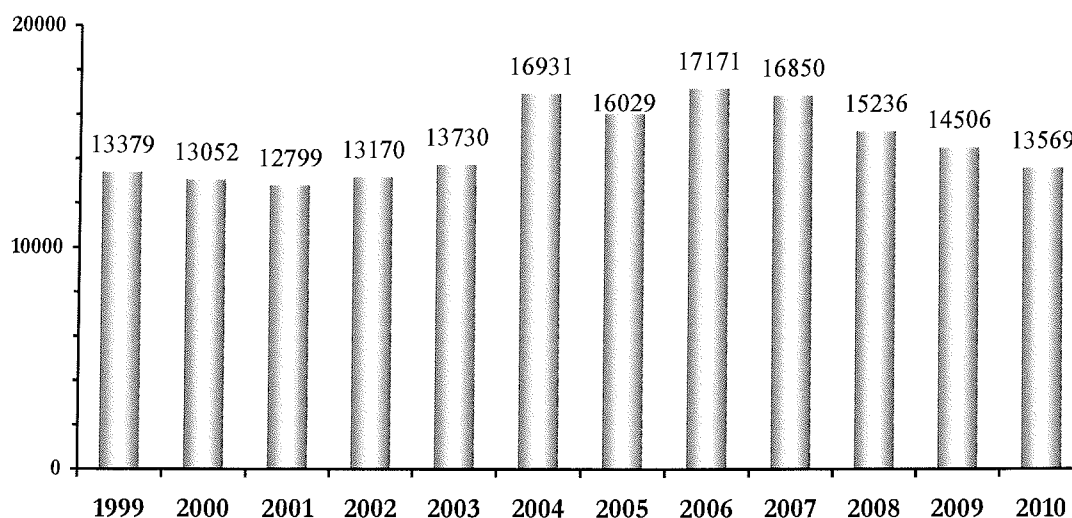
¹ dane pochodzą z MS - Wydział Statystyki MS – S6r SPRAWOZDANIE w sprawie osób osądzonych w sądach rejonowych. Dane wstępne za 2010 rok.

² *Ibidem.*

Stosunek procentowy rodzajów kar orzekanych w Sądach Rejonowych w Polsce w 2010 roku
z art. 207 § 1 kk.

Skazani w sądach rejonowych za przestępstwo z art. 207 § 1 kk w latach 1999 – 2010

Podsumowując powyższe dane trzeba odnotować, że z 11.061 skazanych w 2010 roku z art. 207 § 1 kk na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, pod dozór kuratora oddano 7.424 osoby, co stanowi aż 67% wszystkich skazanych na tę karę³. W 2009 pod dozór kuratora oddano 7.344 sprawców znęcania (62%). Widoczny jest wzrost liczby i odsetka sprawców, których sądy oddają pod dozór kuratora sądowego. Ma to ogromne znaczenie z uwagi na możliwości skutecznego oddziaływania na skazanych w okresie próby, w celu resocjalizacji sprawców, przejawiającej się jako zmiana postaw skazanych i ograniczenie ich powrotności do przestępstwa.

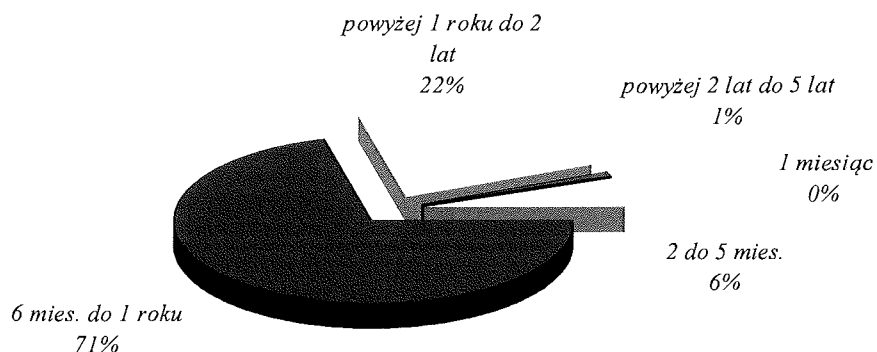
Dodać także trzeba, że skazany pod dozorem kuratora jest w okresie próby stale monitorowany, a ewentualne zmiany zachowania mogą skutkować zaostrzeniem kontroli

³ *Ibidem.*

(nałożeniem nowych, bardziej intensywnych obowiązków probacyjnych), bądź jej złagodzeniem (uchyleniem lub zmianą obowiązków probacyjnych) przez sąd. Kurator sądowy ma obowiązek bowiem odpowiednio reagować i proponować sądowi, poprzez właściwe wnioski, elastyczny sposób oddziaływania na sprawcę przemocy w rodzinie.

Nie sposób dokładnie obliczyć ilu skazanych za przestępstwo znęcania przebywa w chwili obecnej pod dozorem kuratora, w okresie próby. Każdego dnia bowiem część okresów próby ustaje, a kolejne rozpoczynają bieg. Według moich obliczeń, mając na względzie średni roczny odsetek skazanych sprawców będących pod dozorem kuratora (60-65%) oraz średni okres próby – 3 lata, łącznie wobec sprawców przebywających na wolności w wyniku warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oraz warunkowego zwolnienia z reszty kary stosowanych jest od 25.000 do 35.000 dozorów kuratora sądowego.

Stosunek procentowy wymiaru kary pozbawienia wolności orzekanej w Sądach Rejonowych w Polsce w 2010 roku z art. 207 § 1 kk.

Z powyższego wykresu dotyczącego wymiaru kar pozbawienia wolności, orzekanych przez sądy wobec sprawców znęcania się nad osobami najbliższymi wynika, że sądy generalnie orzekają ten rodzaj kary w dolnych jej wymiarach. W sumie, kara od 6 miesięcy, do 2 lat pozbawienia wolności, wyczerpuje 93% całości orzekanych kar pozbawienia wolności. Przy przyjęciu, że sankcja za tego rodzaju czyn przewidziana jest od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności, wolno stwierdzić, że sądy orzekają kary za tego rodzaju czyn w dolnych ustawowych granicach.

Nadto, w zdecydowanej większości, kara ta orzekana jest z zastosowaniem warunkowego zawieszenia wykonania kary, co stanowi 87% wszystkich kar pozbawienia wolności orzekanych wobec sprawców znęcania się.

Wśród osób pokrzywdzonych przestępstwem z art. 207 § 1 kk w 2010 roku było 3.003 małoletnich (w 2009 - 3.526) oraz 11.828. kobiet⁴ (w 2009 - 12.597). W związku ze spadkiem liczby skazań, zmniejszyły się także liczby osób pokrzywdzonych tego rodzaju przestępstwem.

c) Postępowanie wykonawcze.

Nowymi instytucjami w zakresie postępowania wykonawczego są:

- obligatoryjne zarządzenie wykonania kary wobec skazanego za przestępstwo popełnione z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej wobec osoby najbliższej lub innej osoby małoletniej zamieszkujących wspólnie ze sprawcą dopuszczającego się ponownych zachowań przemocowych w okresie próby (art. 75 § 1 a kk),
- obligatoryjne odwołanie warunkowego zwolnienia wobec zwolnionego skazanego za przestępstwo popełnione z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej wobec osoby najbliższej lub innej osoby małoletniej zamieszkujących wspólnie ze sprawcą dopuszczającego się ponownych zachowań przemocowych w okresie próby (art. 160 § 1a kk),
- nowa procedura z udziałem kuratora sądowego, dotycząca wnioskowania do sądu o zarządzenie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności (art. 12d ustawy),

Liczba postanowień Sądu wydanych na podstawie:

- art. 75 § 1a kk wyniosła **70**;
- art. 160 § 1a kk wyniosła **17**.

Dla oddziaływania na sprawców przemocy w rodzinie istotnym jest wprowadzenie do ustawy nowego uregulowania przewidzianego w art. 12d. Przepis ten przewiduje obligatoryjne zarządzenie wykonania kary albo odwołanie warunkowego zwolnienia na skutek złożonego przez kuratora wniosku, a dotyczącego skazanego za przestępstwo popełnione z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej wobec członka rodziny, który w okresie próby rażąco naruszył porządek prawny, ponownie używając przemocy lub groźby bezprawnej wobec członka rodziny.

Z danych statystycznych za rok 2010 uzyskanych z sądów powszechnych wynika, że kuratorzy na podstawie w/w przepisu złożyli **372** wnioski, z czego **200** zostało uwzględnionych, 120 nieuwzględnionych, a w 6 przypadkach wydano inne rozstrzygnięcie (np. wniosek rozpoznano na podstawie art. 160 par 2 kk, zarządono wykonanie kary wobec uchylania się przez skazanego od wykonania nałożonych na niego obowiązków, zmieniono tryb

⁴ *Ibidem.*

rozpoznania). W pozostałych przypadkach sprawy wszczęte na skutek złożenia przedmiotowych wniosków są w toku.

Zwiększeniu efektywności i skuteczności składanych przez kuratorów wniosków na podstawie art. 12d mają służyć opisane wyżej *Procedury współpracy służby kuratorskiej oraz funkcjonariuszy Policji w stosunku do osób, wobec których wykonywane jest orzeczenie sądu w związku z popełnieniem czynów karalnych polegających na stosowaniu przemocy lub groźby bezprawnej*, które określają zasady współpracy obu służb w zakresie szybkiego informowania kuratora sądowego o zaistniałym zdarzeniu i przekazaniu mu dokumentacji niezbędnej do sporządzenia wniosku do sądu. Temu celowi służy także telefon interwencyjno-informacyjny, służący pokrzywdzonym. W wyniku sygnału płynącego od pokrzywdzonego może zostać wszczęta procedura skutkująca złożeniem przez kuratora wniosku z art. 12d ustawy.

2) Izolowanie sprawców przemocy z art. 207 § 1 kk w jednostkach penitencjarnych.

Według danych na dzień 31 grudnia 2010 roku we wszystkich 157 zakładach karnych i aresztach śledczych stan zaludnienia wynosił 80.728 osoby (100%), w tym 2567 kobiet (3,17%).

W analogicznym okresie 2009 roku, we wszystkich jednostkach penitencjarnych wykazano pobyt 84.003 osadzonych (100%), w tym 2729 kobiety (3,06%).

Za znęcanie się nad członkami rodziny, w przypadku kiedy art. 207 kk był głównym orzeczeniem dla danej osoby, w ostatnim dniu roku 2010 przebywało ogółem **5.059** osadzonych (w 2009 roku odpowiednio 5.150 osadzonych, w 2008- 4.851 osób). W tej liczbie 4.621 odbywało zasądzone wyroki, a 438 miało zastosowany tymczasowy areszt (w 2009 roku 4.675 skazanych oraz 475 tymczasowo aresztowanych, a w 2008 – odpowiednio 4.383 i 468).

3) Środki izolacji sprawcy od osoby pokrzywdzonej w postępowaniu cywilnym.

Ustawą o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw wprowadzono nowe instytucje prawne służące wzmocnieniu ochrony osób pokrzywdzonych przemocą. Tym celom ma służyć regulacja przewidziana w art. 11a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, wprowadzona wymienioną na wstępie ustawą.

Przepis art. 11 a ust. 1 ustawy stanowi: "jeżeli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta przemocą może żądać, aby sąd zobowiązał go do opuszczenia mieszkania".

Z zadowoleniem należy odnotować fakt, że mimo krótkiego, bo około półrocznego okresu obowiązywania w/w przepisu, do sądów od chwili jego wejścia w życie tj. od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku wpłynęły co najmniej 353 wnioski, z czego

w co najmniej 138 przypadkach żądanie uwzględniono; żądanie oddalono jedynie w 41 przypadkach. Do dnia 31 grudnia 2010 roku w inny sposób (np. poprzez umorzenie postępowania) rozpoznano 73 sprawy, dodatkowo w 3 sprawach nastąpił zwrot wniosku, w 1 sprawie nastąpiła zmiana trybu, a w 2 sprawach postępowanie zawieszono. Powyższe wskazuje, iż co najmniej w 95 przypadkach (nie uwzględniając dwóch postępowań zawieszonych wskazanych wyżej) postępowanie jest w toku.